

Postanowienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
w składzie:

Przewodniczący: Tadeusz Filocha

Sędziowie: Elżbieta Stec, Robert Bruliński (spr.),

Protokolant: [REDAKTOWANE]

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: Włodzimierza Sarnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2016 roku sprawy:

z odwołania [REDAKTOWANE] zam. [REDAKTOWANE] od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] z dnia 29 września 2016r. o odmowie
wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE]

na podstawie przepisu art. 70³ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz art. 437
§1 i art. 465 kpk w związku z art. 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] z dnia 29 września 2016r.,
2. kosztami postępowania w wysokości 955,20 zł (dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych 20/100) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]

Postanowienie jest ostateczne w toku instancji.

Przewodniczący

Tadeusz Filocha

Sędzia

Elżbieta Stec

Sędzia

Robert Bruliński

UZASADNIENIE

W dniu 19 sierpnia 2016r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo z dnia 16 sierpnia 2016r. Pana [REDAKTOWANO] zamieszkałego w [REDAKTOWANO] w którym to piśmie [REDAKTOWANO] zawiadamiał iż w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [REDAKTOWANO] ustanowiono dla niego – w celu sporządzenia skargi kasacyjnej pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego [REDAKTOWANO].

Za pismem z dnia 1 sierpnia 2016r. [REDAKTOWANO] przesłał klientowi opinię o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej w tej sprawie. [REDAKTOWANO] zarzucał, że przed sporządzeniem przedmiotowej opinii radca prawny nie skontaktował się z nim, nie wysłuchał jego argumentów dotyczących podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej. Zarzucał też [REDAKTOWANO], iż ten sporządził opinię w przeciągu zaledwie kilku dni i powielił w niej argumenty zawarte w wyroku Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego.

Jednocześnie skarżący wnosił o ustanowienie mu pełnomocnika z terenu objętego właściwością Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] ze względu na brak możliwości dojazdu ok. 400 km do [REDAKTOWANO] (gdzie ma Kancelarię [REDAKTOWANO]). Podnosił również, że jego zdaniem do prawidłowego sporządzenia skargi kasacyjnej w jego sprawie niezbędny jest kontakt osobisty pełnomocnika z klientem.

Tym samym pismem wnosił on również o zawieszenie biegu terminu przewidzianego do złożenia skargi kasacyjnej.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, w trakcie którego uzyskano pisemne wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTOWANO] z dnia 19 września 2016r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia 29 września 2016r. odmówił wszczęcia dochodzenia – na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych – uznając, że brak jest danych uzasadniających popełnienie przez obwinionego przewinienia dyscyplinarnego polegającego na nieprawidłowym wykonywaniu funkcji pełnomocnika procesowego poprzez odmowę wniesienia kasacji.

W uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził m.in., że radca prawny [REDAKTOWANO] pismem z dnia 25.07.2016r. przesłanym do klienta po zapoznaniu się z aktami sprawy powiadomił skarżącego o ustanowieniu go pełnomocnikiem z urzędu i wezwał go do niezwłocznego kontaktu podając swój numer telefonu komórkowego, adres e-mail oraz adres kancelarii. Pomimo tego, że skarżący otrzymał to pismo w dniu 28.07.2016r. w żaden sposób nie skontaktował się ze swoim pełnomocnikiem. W tym stanie rzeczy radca swoje stanowisko wyraził w pisemnej opinii z dnia 01.08.2016r. którą to opinię przesłał skarżącemu i do Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO].

Ponadto zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego sprawa toczyła się w dwóch instancjach sądowych i radca zapoznając się z aktami sądowymi miał pełną możliwość zapoznania się ze stanowiskiem reprezentowanej przez niego strony.

Od powyższego postanowienia w przepisany termin odwołał się [REDAKTOWANO] wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy z jego wniosku o zmianę ustanowionego pełnomocnika z urzędu.

Skarżący zarzucił, że ustanowiony dla niego pełnomocnik z urzędu przed sporządzeniem opinii o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej nie skontaktował się z nim i nie wysłuchał jego argumentów dotyczących podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i ograniczył się do przesłania klientowi treści wydanej opinii.

Ponadto skarżący zarzucił, że w przedmiotowej sprawie nie miał on możliwości przedstawienia pełnomocnikowi swoich argumentów, a w celu należytego rozważenia

wszelkich aspektów sprawy pełnomocnik przede wszystkim powinien zapoznać się z argumentacją klienta, czego w sprawie zaniechano.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Odwołanie [REDAKTOWANE] jest oczywiście bezzasadne, a zawarte w odwołaniu zarzuty nie zasługują w najmniejszym stopniu na uwzględnienie, stanowiąc jedynie powielenie zarzutów zawartych w piśmie z dnia 16 sierpnia 2016r.

Zarzuty te wynikają z braku po stronie skarżącego podstawowej wiedzy co do zakresu uprawnień i obowiązków radcy prawnego występującego w charakterze pełnomocnika procesowego ustanowionego z urzędu w celu wniesienia skargi kasacyjnej w sprawie cywilnej.

Przed wszystkim nie można się zgodzić z zarzutem jakoby radca prawny [REDAKTOWANE] nie skontaktował się ze skarżącym przed sporządzeniem opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej. Radca prawny pismem z dnia 25 lipca 2016r. poinformował klienta o fakcie ustanowienia go pełnomocnikiem z urzędu w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [REDAKTOWANE] (sygn. akt [REDAKTOWANE]). Jednocześnie tym samym pismem wezwał on skarżącego do podjęcia kontaktu z pełnomocnikiem podając w tym celu numer telefonu komórkowego, adres e-mail oraz adres siedziby Kancelarii.

Bezspornym jest fakt, że skarżący nie skontaktował się ze swoim pełnomocnikiem, nie tylko przed otrzymaniem opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, ale również po jej otrzymaniu.

Należy w pełni podzielić argumentację Rzecznika Dyscyplinarnego zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 29 września 2016r. Z analizy wyjaśnień [REDAKTOWANE] wynika bowiem, że swoje obowiązki jako wyznaczonego z urzędu pełnomocnika [REDAKTOWANE] traktował on bardzo poważnie i działał w tej sprawie profesjonalnie, a przede wszystkim bardzo szybko.

W dniu 21 lipca 2016r. [REDAKTOWANE] otrzymuje rozstrzygnięcie Dziekana OIRP w [REDAKTOWANE] o ustanowieniu go pełnomocnikiem z urzędu dla [REDAKTOWANE]. W dniu 25 lipca 2016r. zapoznaje się on z aktami sprawy w Sądzie Apelacyjnym w [REDAKTOWANE] i w tym samym dniu kieruje do klienta pismo z informacją o tym, że został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu oraz z wezwaniem do kontaktu. W dniu 26 lipca 2016r. radca prawny otrzymuje odpis sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANE] wraz z uzasadnieniem. 1 sierpnia 2016r. pełnomocnik sporządza opinię o braku usprawiedliwionych podstaw do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANE] z dnia 14 kwietnia 2016r.

Mając na uwadze powyższe w najmniejszym stopniu nie można podzielić stanowiska skarżącego jakoby radca prawny [REDAKTOWANE] działał nieprawidłowo. Nie można również podzielić stanowiska skarżącego jakoby w tej sprawie głównym zadaniem pełnomocnika ustanowionego dla sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej był osobisty kontakt z klientem (o który to kontakt ma zabiegać zdaniem skarżącego pełnomocnik).

Osobisty kontakt z pełnomocnikiem (który jak wynika ze stanowiska skarżącego jest dla niego ważny) był przecież możliwy, jednak skarżący z siebie tylko znanych przyczyn całkowicie go zaniechał.

Zauważyć należy, że to pełnomocnik procesowy po analizie akt sprawy – według swojej najlepszej wiedzy prawniczej – podejmuje decyzję o sporządzeniu środka odwoławczego lub o wydaniu opinii o niecelowości jego wnoszenia. Osobisty pogląd klienta na sprawę nie ma w tym przypadku znaczenia. Nie bez powodu ustawodawca wprowadził bowiem w przypadku skargi kasacyjnej przymus adwokacko – radcowski. Badanie akt sprawy

pozwała bowiem profesjonalnemu pełnomocnikowi nie tylko na zapoznanie się z dotychczas wyrażonym już w dwóch instancjach stanowiskiem klienta, ale również na dokonanie analizy prawniczej podstaw roszczenia i ocenę celowości wnoszenia środka odwoławczego. Decyzja o wniesieniu skargi kasacyjnej lub o odmowie jej wniesienia jest wyłączną i suwerenną decyzją pełnomocnika procesowego, który (w przeciwieństwie do klienta w przedmiotowej sprawie) posiada profesjonalną wiedzę prawniczą pozwalającą obiektywnie ocenić istnienie podstaw do wniesienia środka odwoławczego.

Na marginesie jedynie należy zauważyć, że wszelkie wnioski skarżącego zmierzające do ustanowienia mu pełnomocnika z rejonu działania Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] czy też o zawieszenie biegu terminu przewidzianego do wniesienia skargi kasacyjnej są całkowicie bezpodstawne i nie leżą w kompetencji zarówno Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] jak i Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego. Decyzje o ustanowieniu dla strony pełnomocnika z urzędu podejmuje sąd przed którym toczy się postępowanie. Pełnomocnik zostaje wyznaczony przez organ odpowiedni ze względu na właściwość miejscową (Okręgowa Rada Adwokacka lub Okręgowa Izba Radców Prawnych).

Z tych to względów postanowiono jak na wstępie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz §1 ust. 1 pkt. 1 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Przewodniczący
[REDAKTOWANO]
Tadeusz Filocha

Sędzia
[REDAKTOWANO]
Eżbieta Stec

Sędzia
[REDAKTOWANO]
Robert Bruliński

The seal is circular with a double border. The outer border contains the text "OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH" at the top and "OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY" at the bottom, separated by two small stars. The center of the seal features the Polish coat of arms, which is a crowned eagle with its wings spread.